

11. April her i denne Sal den Tale, han holdt her i Gaar? Fordi han ikke vilde, ikke turde, ikke kunde, for saa vilde Grundlaget være ødelagt for det Valg, man tilsigtede skulde holdes paa et uklart Grundlag. Først bagefter siger man det, som Hr. Neergaard sagde i Gaar.

Men jeg gaar videre og siger: Hvor kunde Hr. Neergaard holde den Tale, han holdt i Gaar om Internationalisering? Efter min faste Overbevisning, fordi han ved, at Spørgsmaalet er afgjort. Hvis han ikke vidste dette, vilde han ikke have holdt den Tale, han holdt her i Gaar om Internationalisering. Han ved nemlig, at den Internationalisering, han her talte om, er i Strid med Fredstraktaten, han ved som Historiker og Politiker, han, der kender Danmarks Historie, ikke mindst i dette Spørgsmaal, fra 1848 til 1864 og videre frem grundigere end nogen af os andre, han ved bedre end nogen anden, hvilke Farer dette Spørgsmaal rummer netop med en saadan midlertidig og usikker Løsning som den, han nu talte om. Jeg føler mig overordentlig overbevist om, at hvis Hr. Neergaard ikke vidste, at Spørgsmaalet var afgjort, havde han ikke holdt den Tale, han holdt her i Gaar; han turde ikke have holdt den. Men han ved, at nu er Sagen i Orden, han ved, som et konservativt Blad skrev forleden Dag, at nu har Ministeriet Zahles Politik i dette Spørgsmaal sejret. Derfor holder han nu den Tale, han holdt i Gaar, for nu er den ufarlig.

Da jeg hørte Hr. Neergaards Tale i Gaar, sagde jeg til mig selv: Er Magten virkelig noget *saa* værdifuldt, at man vil bringe et saadant Offer for at naa den? Er Magtens Bægers Sødme *saa* liflig? Vi ved dog alle, at det i Regelen ikke varer længe, før man naar til den bedske Bærme paa Bunden! Er denne Magt virkelig *saa* attraaeværdig, at man kan overvinde sig selv til et saadant Offer som det, Hr. Neergaard bragte i Gaar?

Der er talt om Forskellen mellem Ministeriet Zahles og Ministeriet Neergaards Politik, Hr. Neergaard betoned endnu i Gaar, at der var en Realitetsforskel, og jeg ser, at „Berlingske Tidende“ i Dag tillægger denne Tale overordentlig Vægt, tager den som fuldt alvorlig og derved blandt sine Vælgere rejser berettiget Forventning om, at den nye sønderjydske Politik nu ogsaa vil sejre, men samtidig ganske vist ogsaa fremhæver, at det er ikke Hr. J. C. Christensens Politik, thi Hr. J. C. Christensen har netop i disse

Dage i et Interview med Redaktør Hambro af norsk „Morgenbladet“ sagt, at der findes ikke nogen Realitetsforskel mellem Ministeriet Zahles sønderjydske Politik og Ministeriet Neergaards, der findes kun en Stemningsforskel. Det er Hr. J. C. Christensens Ord. Han tager altsaa ikke Hr. Neergaards Tale i Gaar for fuld Alvor, som en Tale, der virkelig kan faa Indflydelse paa Afgørelsen.

En Stemningsforskel! En af vore tidligere Kolleger her i Tinget, Professor Birck, udtalte sig forleden Dag om Hr. J. C. Christensen og hans hele politiske Opfattelse og roste i høj Grad Hr. Christensen, fordi han havde den Opfattelse, og ogsaa drev den politiske Praksis, at man skal aldrig gaa imod en Stemningsbølge. Det er uklog Politik efter Hr. Christensens Opfattelse. Man skal overhovedet aldrig binde sig for stærkt. Man skal aldrig, som det er sagt, om Morgenens sige i Roskilde, hvad man ikke om Aftenen kan løbe fra i Hedehusene; man skal aldrig gaa imod en Stemningsbølge. Det roste Birck Hr. J. C. Christensen for. Man skal modtage den, opfange den — hedder det vist i det militære Sprog —, favne den, og saa skal man søge at modificere den og søge at lede den ind i det rigtige Leje. Det rigtige Leje er det, der kan føre en selv og ens Interesser til Magten, og saa kan man bagefter skuffe dem, som har været Bærere eller passive Ofre for denne Stemningsbølge, og saa kan det ogsaa være, at Stemningen har ændret sig eller er blevet en anden. Saadan skal man bære sig ad. Det er Hr. Christensens Mening, hvis Dr. Birck, som havde grundige Forhandlinger med ham inden Paa-sken, har opfattet ham rigtigt, og jeg tror, at han har opfattet ham ganske træffende.

Efter denne Opfattelse er der kun en Stemningsforskel mellem Ministeriet Zahles og Ministeriet Neergaards Politik, en Nuance kun, en Afskygning. Andre — det beror paa den Maalestok, man anlægger — vil kalde det en Afgrund. Det er efter min Mening Forskellen mellem Ærlighed og Hykleri.

Det havde for Ministeriet Zahle været uendelig lettere og maaske ogsaa politisk klogere at drive J. C. Christensens Politik, følge hans Anvisning. Hvor har man ikke kritiseret Ministeriets Stilling overfor 3die Zones Rømning! Hvor havde det ikke været umaadelig let for Ministeriet Zahle, hvis det havde *villet*, hvis det havde kunnet gøre det, hvor havde det ikke været